

Én is

Ó, Dante, aki búsan révedezve Véresre martam ökleim mohón,
jártad szülőhonod szennyos sarát, és mindhiába a szivembe vert kés,
s reád mutatva szólt hűtlen Firenze: ha meghalok, százszor megújhodom.

“Ez egykoron lenn a pokolba járt”; Magam vagyok a poklom, az erem kész
lenn jártam én is s borzasztóbb csatorna, hol forr a tüzes patak,
pokolban, futnék magamtól és nincs, nincs
de nem vezérelt engemet barát. menekvés.

Kuszált hajakkal, sírva bujdokoltam, Bukom, botorkálok a kín alatt,
kigyó harapta vérző köldököm a tűhegyű korom, a néma éjjel,
s pillámra dermedt forró könnyem a vasfogós manók mind kínnak.
ottan. Felhagytam én már rég minden

Csiklandozott hideg halálöröm, az ásitó bolton nincs semmi fény,
vacogtam én is kénes habjaidban, utamban a kétségbesés vezérel.
és útamát még máig is töröm.

Ó, mert nekem nincsen Beatricém!

A Tantalusz kínkelyhét én is ittam,
izzadtam jégbe, fáztam tüzkohón.
Megettek ördögök s a testem itt van.

1906

¹ Da: DEZSŐ KOSZTOLÁNYI, *Kosztolányi Dezső összegyűjtött versei*, Budapest, Szépirodalmi Könyvkiadó, 1980, p. 21.

Anche io

Oh, Dante, vai con afflitta parvenza
per la fetida patria vagheggiando,
e ti designa l'infida Fiorenza:

“Egli degli inferi giunse nel fondo”
pur senza guida, son giunto anche
io
in un inferno ben più tremendo.

Latitavo, col crine in arruffio
nel pianto gelato, caldo sul ciglio,
morso da serpi l'ombelico mio.

Solleticava freddo e lieto il
giaciglio,
nella spuma sulfurea tremavo
anche io
che col cammin ancora battagliaio.

Bevvi da coppa, di Tantalo fio,
sudai nel ghiaccio, gelando in
fornaci.
Nutrì demoni, lì il corpo mio.

I pugni esangui a brani mi feci
invano una lama mi lacerò il
cuore
che s'io muoio mi rinnovo altre
dieci.

Son io l'inferno, ogni capillare
un torrente in cui ferve il flusso
fuggo da me senza mai scappare.

Precipito, brancolo nel supplizio
fuliggine aguzza, la notte quieta,
armi in ferro d'elfi mi recano
strazio.

Da tempo ogni speranza è lasciata
la volta sbadiglia e non v'è luce,
nel cammino una guida disperata.

Perché non ho anche io la mia
Beatrice?

Trad. di Maria Isabella Rinaldi